

דרכי אדם

נביאת המוות המצוירת

יהודית שריג, המצוירת בהשפעת רוחות רפאים, ניבאה באחד מצוירותיה את מות אחיה

יהודית שריג יושבה בבית-הוריה בכפר יונה, ציירה את ג'ורדן. באותה עת בדיוק, תוך כדי צעדה ליד ערד, צנח לפתע יצחק אחיה על סלע, ומת.

"אותו בוקר", סיפרה הציירת, "התחלתי לצייר בשמונה בבוקר. גמרתי את הציור בשתיים בצהריים. תוך כדי ציור ניתקפתי בקוצר-נשימה. והייתי נרגשת ביותר. בי עשר בלילה קיבלנו את הידיעה על מות אחי."

"כמה חדשים לאחר-מכן, הבחינה אחותי כי בתוך ציור ג'ורדן חבויות אותיות שמו של אחי."

זמן מה לפני מות אחיה ציירה יהודית ציור אחר: גולגולת מוטלת בעשב, ועליה כובע-פלדה מנוקב ומלא כיתמיידם. "הייתי בטוחה שהייל מכתוב כי את הציור. ליד סלע בעשב היתה מונחת גופה גם כן עם כובע, כשבמרחק מה משם נראה איש צועד."

"כמה ימים לאחר מכן השתתף אחי בצ"עדה מערד למצדה, וצנח לפתע על סלע. הוא נפטר במקום מקרישדים שחדר ללב."

ניק מס' 1 של ישראל: "הק.ב.ג. לא נוהגים לעצור אותך ברחוב. הם מחכים שתגיע לביתך, ואז מרימים אליך טלפון ומזמינים אותך לבוא ולהיעצר בעצמך. פעם ענית להם שיש לי כמה דברים לג' מור, ואיני פנוי."

"שמונה בריונים חיכו לי בחוץ. הם תפסו אותי, הכניסו אותי לצרף ישן ושברו לי את כל העצמות. למחרת פורסמה בפראבדה ידיעה על אדם שתקף שמונה בריונים, והללו בהתגוננות עצמית, גרמו לו לחבר'לות רציניות בגופו."

קיסנינג'ר הסיני. על פגישותיו עם מנהיגי העולם. אותן הוא מוכיח באמצעות תצלומים. הוא מספר: "את ניקסון אינני מחבב. לא לפי הטעם שלי. את הרוסית של בר'נייב קשה להכין. אבל מאו צה' טונג הוא אדם פיקח. הוא עלה בנכות גנרל סיני יהודי, ישרוליק אפשטיין. ישרוליק ירדני, הנמק בכלא המרכזי של פקינג, חיבר את החוברת האדומה, ועמד בראש המהפכה התרבותית. הוא זה שהמ'ציא את הכובת הפלסטית. הצעתה את ה'ינק'צה'טה. הוא היה קיסנינג'ר הסיני."

כיצד מגיע יהודי קטן ממישמרהעמק לגדוליתבל?

"בלי בעיות", מסביר ג'י. "צריך בשביל זה חוש מפותח, לדעת כמה שפות, ולהכיר את האנשים הנכונים ואת האנשים שמכיר'רים את האנשים הנכונים."

"אני יודע לעניין אותם בפרטים הקטנים, הפשוטים. אפשר גם לחדור אליהם דרך

הווי

ביקורו של

אישה-מסתורין

"אני יודע שאתה זונה ציונית", אמר לי בר'נייב, "אבל אני אוהב אותך"

בגיל 13 יצא לשליחותו הראשונה. אביו, משה אהרון גוטמן, שהיה ציר מטעם הציונים-הכלליים, לקח אותו עימו לקונגרס הציוני בז'נבה, והושיב את הילד יוסף בכניסה לאולם המליאה בתפקיד סדרן.

לבוש חולצה כחולה ושרוכים לבנים נתקל הסדרן הצעיר, בוקר אחד, באדם פרוץ בלורית, שתבע להיכנס ללא הזמנה, בטענה ששכח אותה במלון. יוסף הקטן סירב, דרש לראות את ההזמנה בתוקף. שתי סטירות לחי מאביו ריכזו אותו: פרוץ-הבלורית היה דויד בר'גוריון: "פולה תמיד היתה מזכירה לי זאת". מגחך כיום יוסף.

רגליים שבורות. יוסף ג'י, שוב בארץ. גיבורו הסיפורתי-המאור-ההישגו של חיים גורי נחת לפני שבוע בלוד, "כדי לדוח לשלטונות על פגישותיו עם מנהיגי ברית-המועצות". משותק בידו השמאלית, מדדה על רגליים שבורות הנושאות בקושי גוף מעוות ופגוע עד אימה — מנפץ יוסף ג'י.

האם היו לי אי פעם שאיפות לא להיות נערה?

זו ודאי צריכה להיות בדיחה.

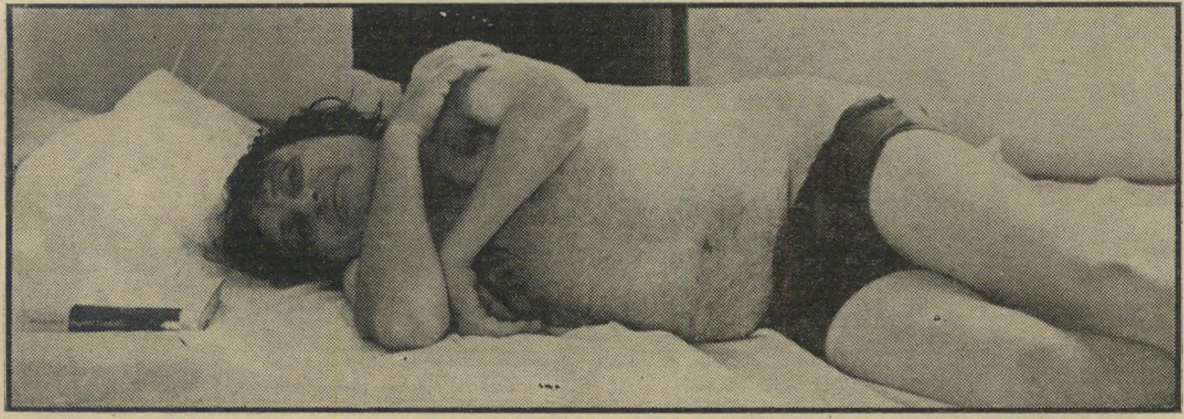
אני חושבת שלנערות כיום יש חיים קלים. בקצת מאמץ את יכולה להיות כמעט כל מי שאת רוצה להיות. להודות על האמת. הייתי מסרבת להיות נערה כשאת נערות היו רק לשם קישוט! אפילו המחזור החודשי שוב אינו בעיה בשבילי. חמיד השתמשתי במפוני טמפסקס. החל מן הפעם הראשונה. קראתי שרופא פיתח אותם כך שהם בטוחים וקלים לשימוש. וזה בהחלט נכון. שפופרת ההחדרה היא חלקה כמשי. כך שמעולם לא היחה לי כל בעיה בעת השימוש. את יודעת. ברגע שטמפון של טמפסקס ומצא

במקומו כהלכה. באמת אין מרגישה אותו. אין שום דבר שיוכיח לי באיזה תקופה של החודש אני נמצאת. גם אין בעיות של סילוק לאחר השימוש. אני פשוט שוטפת את השפופרת והטמפון באסלה. כך אני חמיד חשה עצמי נחמדה ורעננה. ועולם אני צריכה לדיחות משהו שהייתי רוצה לעשות. עוד סיבה ליהנות מן העובדה שאני נערה. טמפוני טמפסקס בספיגה מיוחדת ובספיגה רגישה — ניתנים לרכישה באריזה וטאורית של 10 יחידות וטאוריה של כונית של 40 יחידות.

החל מן הסקס הראשונה...

פוחחו על ידי רופא בשמוש כעת על ידי מיליונים מספוני טמפסקס מוצרים רק על ידי חברת טמפסקס בע"מ. הוונס. אנוליה. להשיג בכתי סרקחה. בתמרוקיות ובסופרמרקטים. המעוניינות בקבלת רונסאות וחוסר הסברה ישלחו 70 אי. בכובי דאר אר הבינאים: אינוסם אימפסקס בע"מ. רחמי ורמיהו...

יוסף ג'י בביקורו הנוכחי בישראל השערים נפתחו מאליהם

נשותיהם או בנותיהם. אך העיקר לא לד' פוק בדלת בשעה הלא-נכונה. זוהי כל התורה.

"אני יודע שאתה זונה ציונית", אמר לי בר'נייב בפגישה בינינו — אבל יש לך גישה לבר'אדם. אני יודע שמהו כאן לא כשורה, אבל אני אוהב אותך."

"מה יש לי? חוצפה, מזל והתמדה. זה יש לי. זה הסוד שלי."

לא להיות טמבל. השיטה היא להיות תמים. תמימות זה כוח עצום. אבל יחד עם זאת אתה לא יכול להיות טמבל. אתה חייב להיות מעודכן בכל הנעשה. אם היום לוחצים על כפתור ודורשים ממני לדבר על גידול דבורים אני יכול לדבר שעתים — בדיוק כמו על משבר היחסים בין סין לברית-המועצות. אפילו במוסיקה אני מבין. אם פעם אשאר רעב, אלך לנצח. יקבלו אותי בכמה תזמורות. אני חברים של גדולי המוסיקה בעולם, וקרובי-מישפחה של דויד אויסטרך ואייזיק שטרן."

צ'ובאטניק כפייטי? בלופר חולה-סירי סום, המצליח לזכות בכותרות ובראיונות ארוכים בעיתונים וברדיו? מי שהיה ב' מחיצתו של ג'י. מגלה אדם רגיש וטוב לב, חכם ובעל חושי-המור עצוב. כתבו עליו כבר שהוא התגבר על חוקי-הכובד. שהוא אגדה ומציאות בעת-ובעונה אחת. שכל זמן שאנשים יחלמו על זהוה ומיסתורין — הוא לא יירד מהכותרות.

"זוהי הנחה נכונה", אומר יוסקה ג'י. "אבל אני באמת כמו שמספרים עלי."

(קרא לי גבעון. שילבתי על כך 25 גרוש")
אשלייה מתוקה של כל מי שחשב לפגוש את ג'יימס בונד היהודי הראשון.

בשעות היום הוא "מטפל בהקמת אולפן הסרטה כטיבעון, ובערבים מסובב יוסף ג'י. ותר אחר קהל שיאזין למעליו. "אני לא אגדה" הוא מודיע בחוש ההומור הטוב שלו. "אני איש פשוט. איש המיסד. ציוני קטן. אלמלא הפציעה בירי, ודאי הייתי מוסיף להיות חבר מישמרהעמק. אבל לא יכולתי להמשיך לעבוד עם יד משותקת. והעדפתי להיכנס לעולם הפוליטיקה. מא' שר להיות מנהל-חשבונות בספריית-הפר'עלים."

12 שמים. יוסקה ג'י. נולד ב'26, 1926, בציריך. את שנותיו הראשונות העביר ב'מישמרהעמק.

מלחמת העולם השנייה מצאה אותו לומד תריסר שפות בבית-הספר הבינ'לאומי ב'שווייץ. בלילות עסק בהצלת ילדים יהודיים: "אני זוכר ילד קטן. היום הוא ילד עם קרחת. קוראים לו שיקה ב'יפורת."

עם תום מלחמת-העולם השנייה שב יוסף למרחביה. "הצי יום עבדתי בסנדלריה. וחצי יום שימשתי מוכירו האישי של האדמו"ר. בתור עוזרו של מאיר יערי חצה גבעון לא פעם את מסך-הברזל."

עובדה זו גרמה אצלו, בין הייתר, ל'משבר אמונה בסטאלין: "הוכרזתי ככופר ונאלצתי לעזוב את הקיבוץ."

על הרפתקאותיו במוסקבה מספר האישי הנחשב על-ידי רבים ומומחים כצ'ובאט'ר